

Nettengd Biblía fyrir börn kynnir

Davíð
konungur
(seinni hluti)

Höfundur: Edward Hughes

Myndskreytingar: Lazarus; Alastair Paterson

Aðlagað af: Ruth Klassen

Þýðandi: Þráinn Kristjánsson

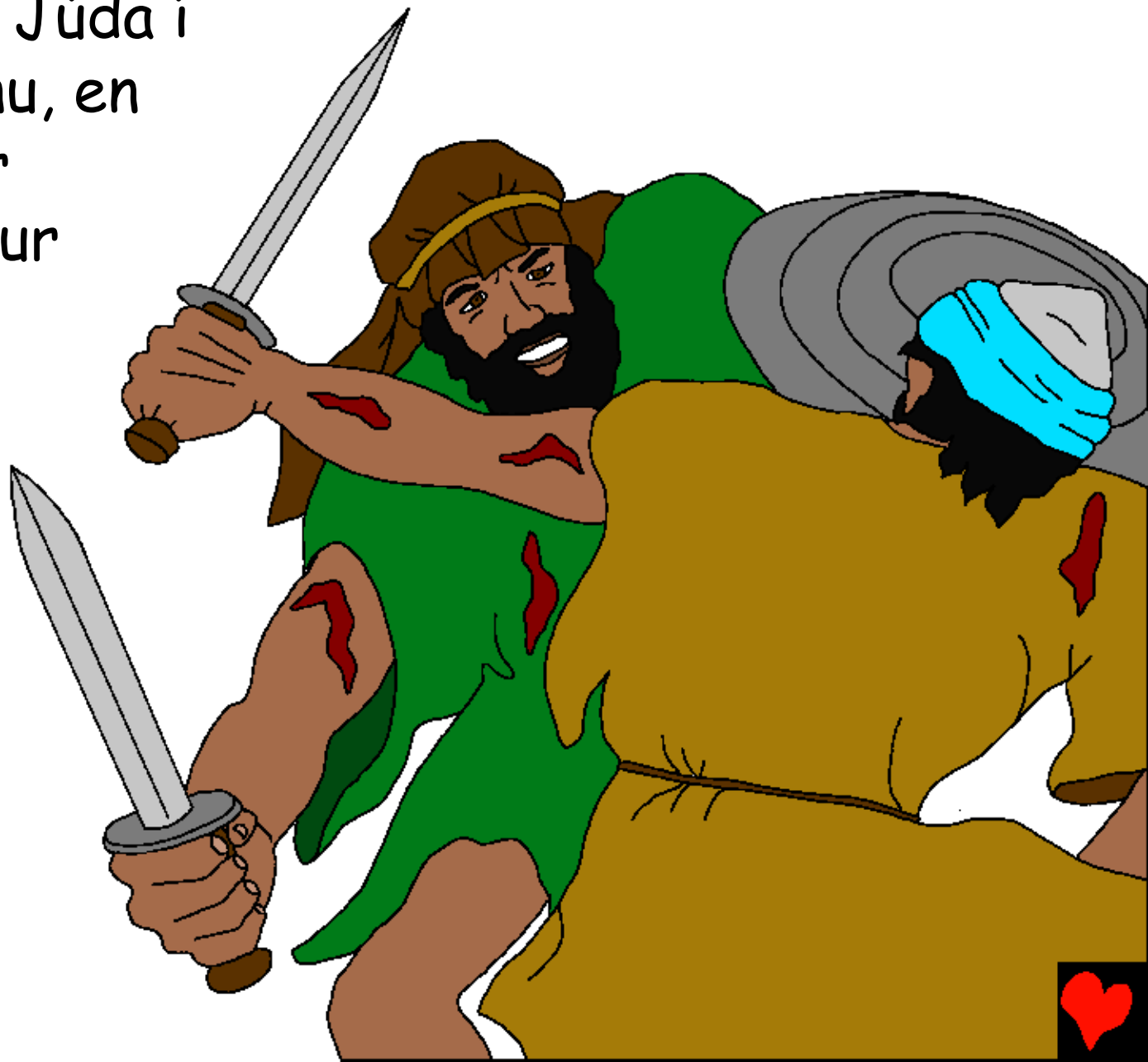
Framleiðandi: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu,
en ekki selja.

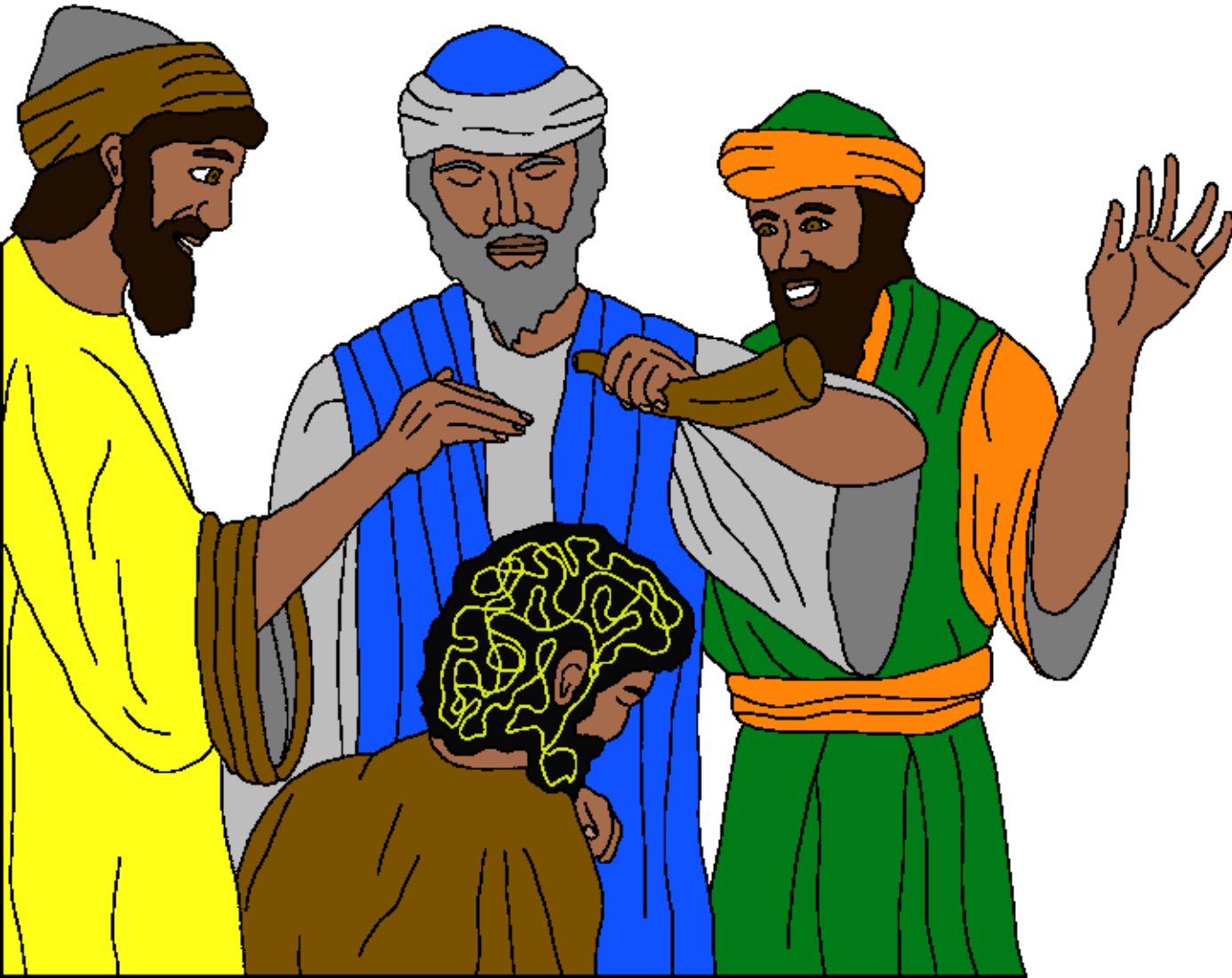
Davíð gerðist
konungur yfir Júda í
suður Palestínu, en
Ísbóset sonur
Sáls, var settur
konungur yfir
öllu Ísrael
nema Júda.
Borgarastríð
varði í sjö
ár. En
styrkur
Davíðs jókst
meir og meir.

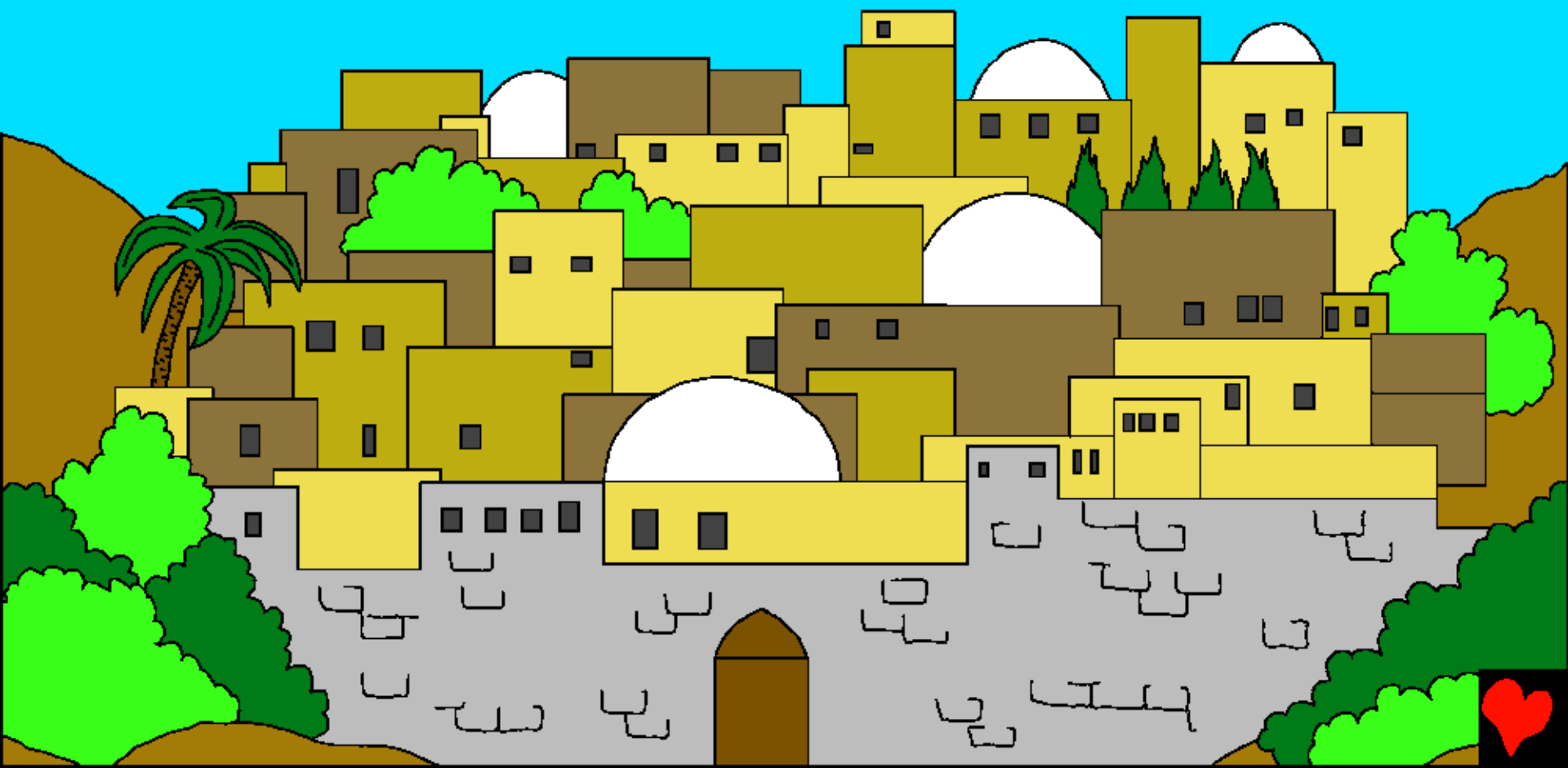
Áður en yfir lauk, var Ísbóset konungur drepinn af tveimur af hans eigin hermönnum.

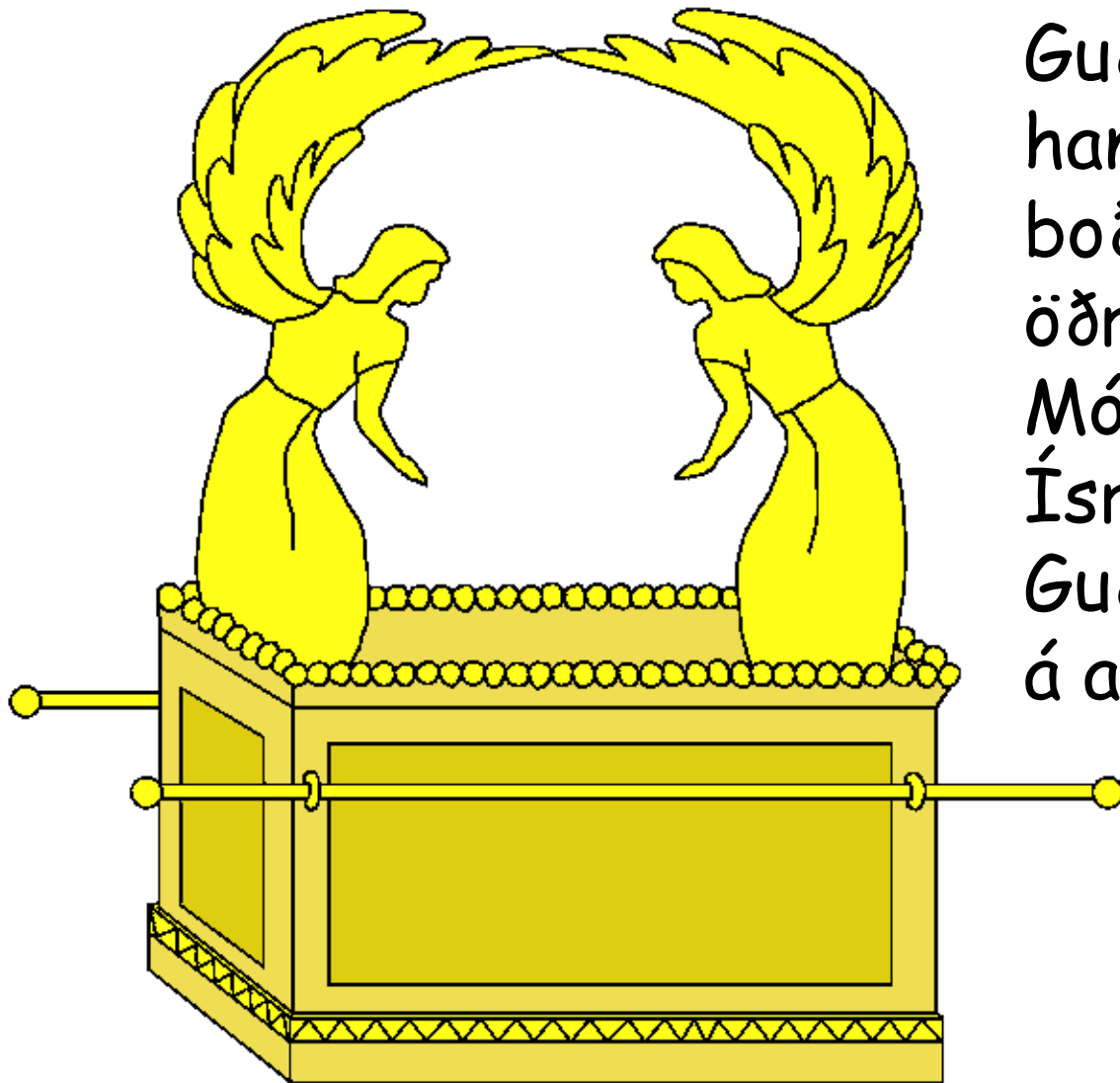

Þá komu allar ættkvíslir Ísraels til Davíðs og smurðu hann konung yfir Ísrael. Og þá loksins varð Davíð konungur yfir allri þjóðinni.

Fyrsta verk Davíðs var að yfirtaka Jerúsalem, sem síðan varð kölluð borg Davíðs. Hann byggði varnarvirki umhverfis borgina til verndar fyrir óvinum. Davíð sendi út her sinn til að sigra filista og aðra óvini Ísraels.

Því næst flutti Davíð
sáttmálsörkina til
Jerúsalem. Í örk
Guðs var að finna
handrit af
boðorðunum tíu og af
öðrum lögum Guðs til
Móse. Örkin mynnti
Ísraela á heilagleika
Guðs, og þörf þeirra
á að hlýðnast honum.

Davíð tók þátt í mörgum orustum í upphafi valdaferils síns. Hann var vitur hermaður, lítillátur, og bað um handleiðslu Guðs.

Davíð var ósáttur við það að hann bjó í fínni höll, á meðan örk Guðs var geymd í tjaldi. Davíð ákvað að byggja musteri. Natan, spámaður Guðs, kvaddi hann áfram.

Þá um
nóttina,
sendi Guð
orð til
Davíðs:
Þjónn minn
Davíð,
Drottinn
mun reisa
þér hús.

Þegar æfi þín er öll og þú hvílist með forfeðrum
þínum, mun ég upphefja son þinn og gera hann að
konungi eftir þig. Hann mun byggja hús í mínu nafni,
og ég mun staðfesta konungdóm hans að eilífu.

Davíð vildi hjálpa öllum eftirlifandi fjölskyldumeðlimum Sáls. Hann fann aðeins Mefíbóset, son Jónatans, sem var lamaður á báðum fótum. "Hann mun ávalt borða við mitt borð sem einn af konungssönnum", sagði Davíð. Davíð reyndist Mefíbóset vel því að Jónatan hafði verið hans besti vinur.

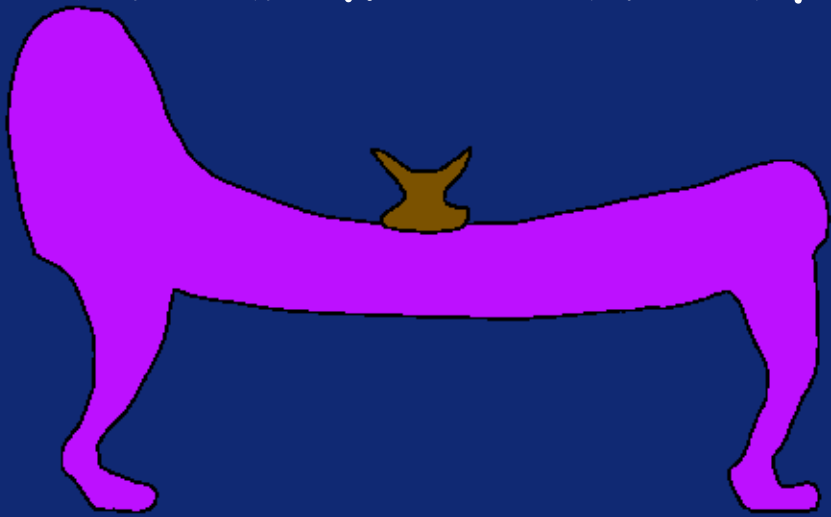
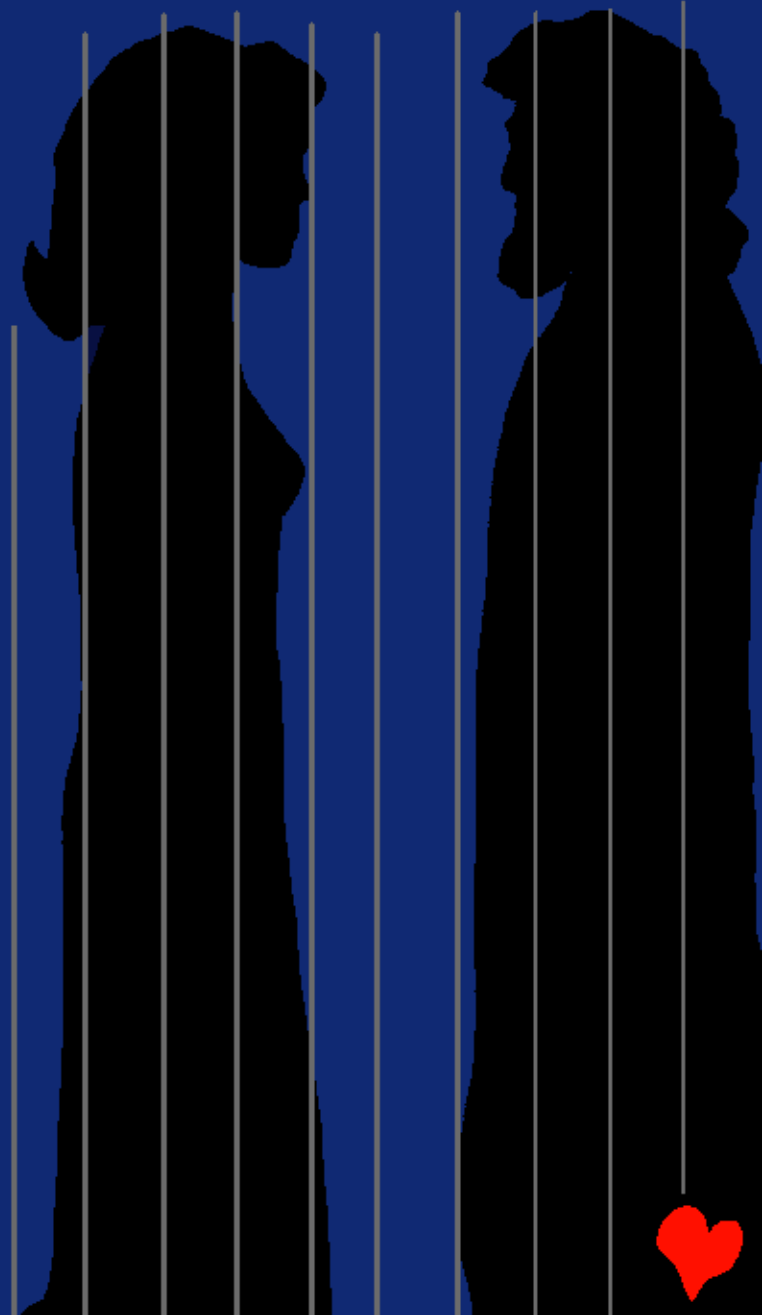
Svo lengi sem Davíð treysti og hlýðnaðist Guði, var Guð honum hliðhollur. En dag nokkurn, er hann hafði sent hermenn sína til orrustu, en hélt sjálfur kyrru fyrir í Jeruúsalem, skeði atburður sem varpaði hræðilegum skugga á líf hans.

Nótt eina, er hann gat ekki sofið, var honum gengið út á þak hallar sinnar og varð litið út yfir borgina.

Sá þá Davíð fyrir sér fagra konu að baða sig. Konan hét Batseba. Davíð syndgaði með Batsebu þótt hún væri eiginkona Úría, sem var einn af hinum hugrökku hermönnum Davíðs. Síðar, er Batseba tjáði Davíð að hún gengi með barni hans, gerði hann sér ljóst að hér var mikill vandi á ferð.

Í stað þess að biðja Guð fyrirgefningar syndar sinnar, reyndi hann að láta sem ekkert hafði skeð. En slíkt gengur aldrei! Hann lét kalla Úría heim af vígstöðvunum, í von um að Úría mundi halda að barnið væri hans eigið. En Úría vildi ekki fara heim til sín á meðan félagar hans voru að berjast á vígvellinum. Úría svaf úti fyrir dyrum konungshallarinnar.

Þá tók Davíð andstyggilega ákvörðun. Hann sendi Úría aftur á vígvöllinn með bréf til herforingjans, sem skipaði svo fyrir um að láta það ekki bregðast að Úría yrði drepinn í orrustunni.

Guð sendi Natan til Davíðs til að sýna honum synd hans. Natan sagði Davíð sögu eina af tveimur mönnum. Annar var ríkur en hinn mjög fátækur. Ríki maðurinn átti fleiri hundruð fjár, en fátæki maðurinn átti aðeins eitt lamb, sem honum þótti jafn vænt um sem eitt af börnum hans.

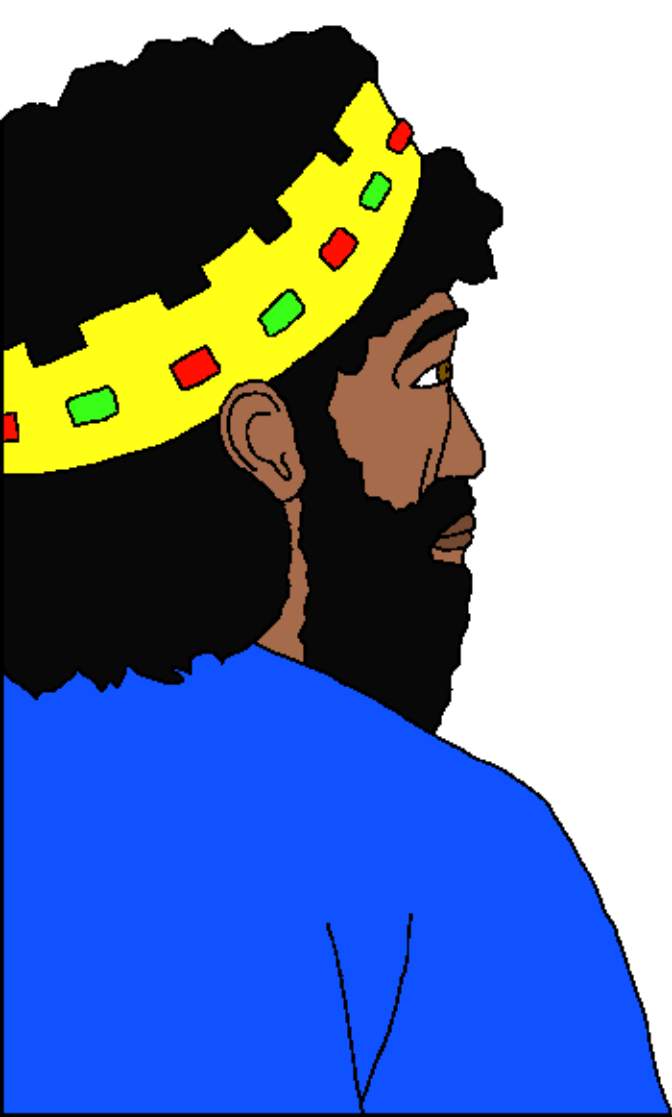
Dag einn er ferðamaður nokkur kom að heimsækja ríka manninn, tímdi hann ekki að slátra einum af sauðum sínum til að matreiða fyrir ferðamanninn, heldur tók hann, og slátraði lambi fátæka mannsins.

Davíð reiddist yfir sjálfselsku ríka mannsins og sagði við Natan: "Maðurinn sem þetta hefur gjört er svo sannarlega dauðasekur".

“Þú ert maðurinn”, sagði Natan djarflega við Davíð.
Það sem Davíð hafði gert, var mun verra en það sem
ríki maðurinn hafði gert í sögunni.

Guð sýndi Davíð hversu andstyggilegan verknað hann hafði framið.

Davíð var sorgbitinn yfir synd sinni. Hann bað Guð fyrirgefningar, og Guð bænheyrði hann. En barn Batsebu varð mjög veikt, og dó skömmu eftir fæðingu.

Guð fyrirgaf Davíð hans
ljótu synd. Síðar eignaðist
Batseba annað barn,
Salómon, sem síðar varð
mikill konungur eftir dag
föður síns Davíðs. Davíð
konungur eignaðist mörg
fleiri börn og ullu sum þeirra
honum mikla sorg.

Davíð konungur (seinni hluti)

Sögu þessa úr heilagri ritningu, Biblíunni,

er að finna í

síðari Samúelsbók 1-12

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”
Sálmarnir 119:130

Endir

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð, sem skapaði okkur,
og sem vill að þú þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar. Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til að lifa í þér, og þú með honum til eilíðar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá eftirfarandi til Guðs:
Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem komst í líki manns til að deyja fyrir syndir mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig að koma nú inni líf mitt og fyrirgefa mér syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og komið svo til að vera með þér í himnaríki. Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!

